

Undersøgelse af intensive sundhedsrådgivningsaftaler

Sundhedsrådgivning med hyppige besøg af dyrlægen kan give en masse fordele og en god dialog mellem landmand og dyrlæge. Det viser en ny undersøgelse, som er foretaget på baggrund af interviews med kvægbrugere og dyrlæger. Kvægafgiftsfonden
Mælkeafgiftsfonden

I en ny dansk undersøgelse er der blevet set på, hvordan landmænd og dyrlæger oplever sundhedsrådgivningsaftaler med besøg hver eller hver anden uge. Det er aftaler som den tidligere Ny-Sundhedsrådgivning og den nuværende Obligatoriske Sundhedsrådgivning med tilvalgsmodul 2, der er blevet kigget nærmere efter i sammene. Tretten mælkeproducenter og deres dyrlæger har medvirket ved interview, og blandt dem er der generel tilfredshed med ordningerne, og de interviewede 'partnere' havde fundet måder at bruge rådgivningsordningen på, som gav god mening i den enkelte besætning.

Hyppig kontakt giver tryk og bedre samarbejde

De interviewede landmænd og dyrlæger fremhævede, at den hyppige kontakt har været fordelagtig. Meget 'stort og småt' bliver drøftet samtidig med, at dyrene undersøges i stalden, ligesom de kliniske registreringer bruges som beslutningsstøtte til behandling af sygdom på et tidligere tidspunkt, end hvis man ventede til koen viste tegn på sygdom. Den har fremmet gensidig forståelse og giver dyrlægen væsentlig bedre kendskab til besætningen og besætningsspecifikke forhold. Herved bliver dyrlægen også i højere grad i stand til at komme med forslag og træffe beslutninger, som er praktisk gennemførlige i forhold til den enkelte besætning. De hyppige besøg giver typisk landmanden en vis grad af tryk. Det er godt, at andre øjne kigger kritisk på besætningen og bidrager til at give overblik. Endelig giver den tætte kontakt landmanden bedre mulighed for løbende at rådføre sig med dyrlægen om aktuelle problemstillinger og få nye input.

Mange bruger de kliniske registreringer til øjeblikkeligt overblik

Da denne rådgivningsordning blev tilrettelagt var et væsentligt element de kliniske undersøgelser af dyr omkring kælvning – en tid, som er identificeret som særlig risiko-fyldt. De kliniske registreringer giver mulighed for at lægge langsigtede strategier på et veldokumenteret grundlag, hvis de analyseres på en måde, som giver et overblik over udviklingen og tilstanden i besætningen. Vi har set på hvordan resultaterne af registreringerne indgår i kvartalsrapporterne. Denne undersøgelse viser, at de kliniske registreringer anvendes meget forskelligt, både i form og omfang. Yderligere analyse af kliniske registreringer i en lang række besætninger viser endvidere stor variation i hvordan de forskellige dyrlæger bruger de forskellige parametre, som de måler på ved hvert besøg.

Interviewene viste også, at dyrlæger og landmænd ofte bruger registreringerne 'på stedet her og nu' til at få et øjebliks-billede af besætningens og køernes tilstand, og sammenligner f.eks. med sidste uge. Få brugte resultaterne af registreringerne til at træffe mere strategiske beslutninger omkring management, forebyggelse og organisering af besætningen. I en del af de undersøgte besætninger blev der ikke sat speciel tid af til at gennemgå resultaterne for den forløbne periode systematisk (f.eks. det seneste kvartal eller halve år), og rapporterne med forskellige oversigter over resultater blev kun brugt i et meget lille omfang.

De kliniske registreringer dækker ikke alt

Man skal være opmærksom på, at de kliniske undersøgelser ikke dækker alle områder, såsom f.eks. visse forhold omkring klovsundhed og reproduktion. Der kan derfor være områder af besætningen som ikke sættes i fokus.

Ligeledes blev nogle typer af kliniske registreringer opfattet som mere anvendelige end andre. CMT-undersøgelser betragtes for eksempel som et værdifuldt redskab i arbejdet for at forbedre yversundheden, hvorimod den såkaldte yverscore ofte bliver anset for at være værdiløs.

Kvartalsrapporter med meget varierende struktur

Vores gennemgang af en række kvartalsrapporter viser, at disse er meget forskellige. Nogle er problemorienterede og andre indeholder meget brede og store analyser af hele besætningen. En del af dem indeholder anbefalinger og forslag fra dyrlægen, men i mindre grad aftaler om hvilke tiltag man havde aftalt i en dialog mellem landmand og dyrlæge, og hvordan man skulle følge op på dem. Undersøgelsen i dette projekt vil blive yderligere beskrevet i en lille dansk rapport i løbet af foråret.